

Vydávání knih pro děti bylo po roce 1945 součástí státem kontrolovaného systému, v rámci něhož je ale možné rozpoznat více proudů. Vývoj a požadavky na ilustraci v dětských knihách, které se během padesátých a šedesátých let proměňovaly, lze vyčíst z dobové literatury zejména od autorů Stehlíkové a Holešovského, časopisu Zlatý máj či z příspěvků symposia, zkoumajícího vztah výtvarné interpretace k literárnímu textu, které se uskutečnilo roku 1972 v Brně.

Po načrtnutí základních vztahů se práce věnuje detailnějšímu průzkumu ilustrací Mirko Hanáka, jehož tvorba vznikala během padesátých a šedesátých let, než ji ukončila předčasná smrt v roce 1971. Hanák se v průběhu padesátých let postupně osvobodil od povinného realismu a nastoupil cestu ke znaku, díky kterému patřil v šedesátých letech za uznávanou tvůrčí osobnost. Hanákovu nadání se nejvíce projevilo v ilustracích divokých zvířat a přírody do dobrodružných knih, které zpracovával technikou akvarelu. K té ho inspirovala čínskou tušová malba, se kterou mohl seznámit díky celé řadě výstav, vznikajících kvůli rozvinuté kulturní spolupráci Čínské lidové republiky a Československa. Důležitou metodou výzkumu byla práce s originály Hanákových ilustrací i komparace jednotlivých vydání knih.